

ŐSZI LEVÉL

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESTŐJE

2008. MINDENSZENTEK

HOLTOMIGLAN HOLTODIGLAN

Senki sem sziget – állítja Thomas Merton lelki író, trappista szerzetes egyik könyvének címében. Senki sem pottyan csak úgy bele ebbe a világba. Már a világra jöttünk különféle emberekkel hoz össze bennünket, s máris egy szövevényes háló valamely csomópontjában találjuk magunkat, amit úgy hívunk, hogy vérrokonsági kapcsolatok, s amelyben az ún. fölmenő és oldalági kapcsolatokat nem is mi választjuk.

Életünk során aztán még számos emberrel kerülünk kapcsolatba, akikhez ilyen vagy olyan „kötelék”-kel kötődünk. Ezek között lehetnek egészen laza, könnyen oldódó kötelékek, lehetnek rövid ideig tartó, vagy tartósabb kapcsolatok, lehetnek olyanok, amelyeket nem mi választunk, csak életünk során belesodródunk, s vannak olyanok, amelyeket mi magunk keresünk, választunk, és amiket tudatosan fenntartani akarunk.

Egy egészen sajátos, egyedülálló, Istentől elrendelt és embertől elfoga-

dott „kötelék”, „viszony” a házasság. A házasság intézménye nem csupán egy isteni elrendelés, nem is pusztán társadalmi szokás, hanem az emberi szívben élő szeretet természetes igénye. Ezt a házastársi szeretetet, „köteléket” a Teremtő Isten szándéka szerint kizárólagosság, hűség és felbonthatatlanság jellemzi.

Az utóbbi hat-hét évben az „Őszi levél” c. plébániai értesítőfüzetünkben egy-egy szentség és a „Mindenszentek”, valamint a „Halottak napja” gondolatkörének kapcsolatáról elméltünk. Így jutottunk el idén a szokásos felsorolás szerint az utolsó, szám szerint a hetedik szentség, a házasság és a halál kapcsolatához. Visszatekintve a többi szentségre, egyiknél sem kellett valami erőszakot alkalmazni a gondolatfűzésünkön, hogy valami kapcsolódási pontot találjunk köztük és a halál között. Még inkább így van ez a házasság szentségénél, amely lényege szerint egy férfi és egy nő *hol-tig tartó* szeretetszövetsége.

Az esküvő szertartásában több alkalommal is utalás történik a halálra. A pap ünnepélyesen fölteszi a kérdést: „Ígéred-e, hogy leendő feleségedet (leendő férjedet) tiszteled és szereted, míg a halál el nem választ benneteket egymástól?” A halál szó rendszerint megrémiszt bennünket. Olykor-olykor a szertartás-próba során észre is lehet venni a fiatal, örömtől csillogó szemű, bájos ifjú jegyeseken a megdöbbenést. Hogyan tehetjük azt meg, hogy életük egyik legelevenebb, leginkább erőből duzzadó ünnepének közelében a halál szót említsük?... Ugyanakkor éppen ez a szó teszi komollyá szavaikat, éppen ez a szó teszi felemelően ünnepélyessé mindazt, ami a házasságkötéskor történik. Nem flörtről, nem egy meggondolatlan lépésről, nem a másik kihasználásáról van szó, hanem életre szóló elköteleződésről, megalapozott biztonságról, amelyre méltán hagyatkozhatnak, s amely elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy az életet felelősen szolgálhassák.

„Életre-halálra!” – kiáltják a bátor vitézek, amikor valami hősi cselekedetet akarnak véghez vinni – együtt. A házasságban egy férfi és egy nő életre szóló szeretetszövetségét nem szokás hősi cselekedetnek hívni, ám a sírig tartó hűségben, egymás odaadó szeretetében, abban, ahogyan a gyermekeket lelkiismeretesen és áldozatosan vállalják, és fölnevelik, van valami, amit nyugodtan nevezhetünk hősi-

nek. S ebben a szeretetszövetségben az egyik fél haláláig való megmaradás nem egy esetleges összetevő, hanem lényegi kérdés. Ahogyan jegyeseknek szoktam volt mondani: képzeljék el nyugodtan azt a napot, amikor az egyikük – s nem tudjuk melyikük lesz az a kettő közül – ott áll a másik sírjánál. Melyiküknek könnyebb – aki távozik, vagy, aki marad? Nem tudjuk. Azok között, akik szeretik egymást, az elszakadás mindörökké fájó. Jelen világunkban a könnyeket a szemről letrőlő, örökké boldog és élő Isten titkának kell mondanunk, hogyan jutalmazza, gyógyítja azokat a feleket, akik holtig tartó szeretetkapcsolatot vállaltak, s azt meg is tartották.

Elnézem a sírköveket. Szinte valamennyin két név szerepel. Egy férfié és egy nőé. Kettejük neve közé sokszor odaírva: „és neje”, „és felesége”. Életükben a közös ház, a közös asztal, a gyermekeik, holtukban a közös sír, a közös sírkő hirdeti azt, amit az Úr Jézus így fogalmazott meg: most már nem ketten vannak, hanem egy test. Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassa. Feladat és ajándék ez. Mégpedig nem akármilyen. – Istentől jövő. és Istenhez vivő.

Plébános atya

JUBILÁNS HÁZASOK ÜNNEPE
Mindszenti templom,
2008. november 16., vasárnap 10 óra

Az elmúlt évekhez hasonlóan az Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepe előtti vasárnap, amely ebben az évben november 16-án lesz, közös hálaadásra hívjuk a templomba azokat, akik ebben az évben tartják **házasságkötésük jeles évfordulóját**. Nemcsak az ezüst- vagy aranylakodalmas párok jelentkezését várjuk, hanem azokat a házaspárokat is bátorítjuk a részvételre, akik az idén voltak, vagy lesznek 10, 20, 30, 40, vagy 60 éves házások. A közös hálaadó szentmise és a házaspárok megáldása **november 16-án**, vasárnap délelőtt a 10 órakor kezdődő szentmise keretében lesz. Kérjük, hogy a **jubiláns házaspárok** írassák föl nevüket és házasságkötésük évét a sekrestyében, vagy a plébániai irodában. Jelentkezési határidő: november 10. (Érdeklődni lehet telefonon is, napközben a 46/411-777-es telefonszámon).

Ha a jelesebb évforduló arra indítja a polgári házasságban, vagy élettársi kapcsolatban lévő párokat, hogy házasságukat Isten előtt rendezzék, tisztelettel kérjük, hogy jelezzék szándékukat a plébánián. Amennyiben házasságuknak nincs akadálya, annak rendezését a legegyszerűbb, vagy igény szerinti formában való rendezését szívesen segítjük.

SZENTMISÉK AZ ÖSSZES ELHUNYTÉRT
A MINDSZENTI TEMPLOMBAN

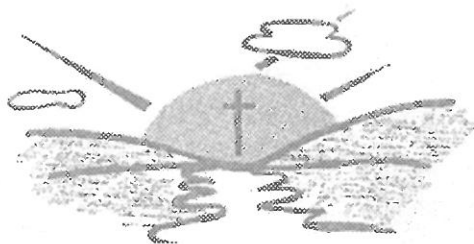
A miskolci Mindszenti templomban november hónap elején három alkalommal az összes elhunytért ajánlunk fel szentmisét. Mindazok, akik nem tudnak külön szentmisét felajánlani halottaikért, kérjük **jöjjenek el, és vegyenek részt ezeken a szentmiseken**, illetve azok valamelyikén. Az elhunyt hozzátartozók nevét föl lehet írni egy papírszeletre, amelyeket a szentmise elején összegyűjtünk.

Az összes elhunytért végzett szentmisék időpontjai:

- 2008. november 1-jén, szombaton este 18.30 órakor
- 2008. november 2-án, vasárnap délelőtt 10 órakor
- 2008. november 3-án, hétfőn este 18.30 órakor

IMA ELHUNYT HÁZASTÁRSÉRT

Istenem! Elvesztettem életemnek hűséges társát, drága hitvesemet. Ha nem ragyogna felém a feltámadás fénye, ha lelkemet nem töltené el a bizonyosság, hogy aki hisz Jézusban, annak örök élete van, nem bírnám el a veszteség súlyát. De így is nehéz, rettenetesen nehéz. Mert hitemmel és értelmemmel elfogadom az elfogadhatatlant, hogy nincs tovább itt a földön, de a sebzett lélek zokog, és a szív nem tudja elfogadni döntésedet. Állj mellém atyai jószággal, hogy csituljon a szív fájdalma, állj mellém erőddel, hogy félbeszakadt életünknek nálad legyen folytatása. Öleld atyai szívedre szerető hitvesemet, és segíts, hogy egykor Nálad legyünk majd együtt örökké boldogok. Az értünk halált szenvedő, de a halálon is győztes szent Fiad, Jézus Krisztus által. Ámen.

**IMÁDUNK TÉGED Ó, KRISZTUS, AKI FELTÁMADTÁL A HALÁLBÓL!
ERŐSÍTSD MEG REMÉNYÜNKET,
HOGY BÁTRAN NÉZHESSÜNK SZEMBE
ÉLETÜNK MEGPRÓBÁLTATÁSAIVAL ÉS A HALÁL SÖTÉTSÉGÉVEL.
JÖJJ, ÉS RÉSZESÍTS MINKET IS FELTÁMADÁSOD ÖRÖMÉBEN!
ÁMEN.**

A temetőben sírjoggal rendelkezőknek figyelmébe ajánljuk, hogy a Temetői Rend-et olvassák el, és szükség esetén fáradjanak be a gondnoki irodába adategyeztetésre.

Meghosszabbított ügyfélszolgálatot tartunk a temetőgondnoki irodában:

október 27–30. 10–16 óráig

október 31–november 2. 09–19 óráig